

Amioheart®

Amiodarone 150

50mg/ml

آمیوهارت®

آمیودارون ۱۵۰

۵۰ میلی گرم در میلی لیتر

ترکیبات : آمیودارون هیدروکلراید
شکل دارویی : آمپول ۳ میلی لیتری (محلول غلیظ برای تهیه محلول جهت انفوزیون)

دسته دارویی : ضد آریتمی
موارد مصرف و آثار درمانی :

درمان انواع آریتمی مانند فوق بطنی، نورال، تکیکاردی بطنی، فیبریلاسیون دهلیزی، فلوتر دهلیزی، فیبریلاسیون بطنی و آریتمی مرتبط با سندروم Wolff-Parkinson-White

در مواردی که سایر داروها به دلیل عوارض، شرایط بیمار و یا عدم پاسخ دهی قابل استفاده نباشند و یا نیاز به تسریع درمان باشد، استفاده از این دارو طبق صلاحدید پزشک معالج توصیه می گردد.

هشدارها :

- تزریق این دارو صرفاً باید در شرایط بیمارستانی، تحت کنترل و پایش مداوم (به خصوص پایش EKG (الکترو کاردیوگرام) و فشار خون) صورت گیرد.
- ممکن است بعد از تزریق بیمار دچار برادی کاردی حاد و ریتم ایدیونتریکولار شود. این شرایط در بیماران مسن و یا در حال درمان با دیجیتالیس ها (از جمله دیگوکسین) بیشتر اتفاق می افتد.
- در بیماران با سابقه افت فشار خون و کاردیومیوپاتی (ضعف عضلات قلبی) باید با احتیاط تزریق گردد.
- آمیودارون ممکن است باعث ایجاد تغییراتی در EKG شود (مانند تغییر در فاصله QT، ایجاد U و تغییر شکل موج های T)؛ این تغییرات به علت خواص فارماکولوژیک این دارو صورت می گیرد و نباید با علائم مسمومیت اشتباه شود.
- در صورت نیاز به عمل جراحی، حتماً باید در مورد مصرف آمیودارون، متخصص بیهوشی را مطلع کنید.
- افزایش غلظت پلاسما می فلکانتینید در مصرف همزمان با آمیودارون گزارش شده است. بنابراین در صورتی که بیمار سابقه مصرف آن را دارد، لازم است در هنگام تزریق آمیودارون تحت پایش مداوم باشد.
- این دارو حاوی بنزیل الکل می باشد، بنابراین ممکن است باعث ایجاد علائم مسمومیت و واکنش های آلرژیک در نوزادان و کودکان کمتر از ۳ سال گردد.
- در صورتی که بیمار داروهای حاوی الکل مصرف کرده باشد، احتمال سمیت کبدی افزایش می یابد.
- در درمان سندروم Wolff-Parkinson-White با آمیودارون احتمال بروز فیبریلاسیون دهلیزی وجود دارد، به همین خاطر این اندیکاسیون مورد توصیه همه منابع نمی باشد.
- مواردی از سمیت ریوی (مانند خونریزی آلوئولار، جراث، برونکواسپاسم و ...) با مصرف این دارو گزارش شده است.
- احتمال به هم خوردن تعادل الکترولیت بیمار (هایپومگنیم و هایپو کالمی) وجود دارد.
- تزریق سریع آمیودارون باعث ایجاد فلوشینگ، تعریق، تهوع و افت فشار خون می شود و حتی ممکن است در صورت تزریق بسیار سریع با ایجاد مسمومیت، کلاپس عروقی اتفاق بیوفتد.
- احتمال ایجاد عوارض پوستی کشنده مانند استیونسن-جانسون پس از مصرف این دارو وجود دارد.
- متاسی سولفونامید یک ماده جانبی موجود در فرمولاسیون است که به ندرت ممکن است باعث ایجاد واکنش های ازدیاد حساسیت و برونکواسپاسم گردد. همچنین در صورت ریختن روی پوست ممکن است باعث واکنش های پوستی شود.

مصرف در دوران بارداری و شیر دهی :

این دارو در گروه D از رده بندی FDA قرار دارد. مصرف این دارو به غیر از شرایط تهدید کننده حیات در خانم های باردار ممنوع است. آمیودارون و متابولیت هایش در شیر ترشح می شود، بنابراین در صورتی که به تشخیص پزشک درمان مورد نیاز باشد، شیردهی باید متوقف گردد.

عوارض جانبی:

هر دارویی به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز بعضی عوارض ناخواسته نیز بشود؛ اگرچه همه این عوارض در یک فرد دیده نمی شود، در صورت مشاهده پزشک خود را مطلع سازید.

عوارض شایع: فیبریلاسیون دهلیزی، ایست قلبی، شوک کاردیوژنیک، فلیپت، تکیکاردی بطنی، گسستگی دهلیزی-بطنی، افت فشار خون، ادم ریوی
عوارض با احتمال کم: پرکاری تیروئید، کم کاری تیروئید، تیروتوکسیکوز، سمیت کبدی (زردی، سیروز، هپاتیت، افزایش آنزیم ها و ...)، سمیت ریوی (فیبروز، پلوریت، خونریزی ریوی و ...)، اختلالات بنیانی (ایجاد لکه های کوچک روی قرنیه)، حساسیت به نور، اگزما، میوپاتی، سردرد، سرگیجه، بیخوابی

مقدار مصرف دارو :

تجویز این دارو تحت نظر پزشک و در مراکز پزشکی صورت می گیرد.

نحوه رقیق سازی دارو جهت مصرف:

انفوزیون سریع: ۳ میلی لیتر آمیودارون (۱۵۰ میلی گرم) را به ۱۰۰ میلی لیتر دکستروز ۵٪ در آب اضافه کنید تا غلظت 1.5 mg/ml بدست آید.

انفوزیون آهسته (۶ ساعت): ۱۸ میلی لیتر آمیودارون (۹۰۰ میلی گرم) را به ۵۰۰ میلی لیتر محلول دکستروز ۵٪ در آب اضافه کنید تا غلظت 1.8 mg/ml بدست آید.

تداخلات دارویی :

داروهای افزایش دهنده فاصله QT (مانند وارفارین، دیگوکسین، فنی توفین و ...)، داروهای آنتی آریتمی کلاس Ia و III، اریتروماکسین و ریدید، کوتریموکسازول، تزریق، پنتامیدین تزریقی، ضد جنون ها (مانند کلروپرومازین، تیوریدازین، پیموزاید و هالوپریدول)، لیتیم و ضد افسردگی های سه حلقه ای (مانند دوکسپین، ماپروتیلین، آمی تریپتیلین)، آنتی هیستامین ها (مانند ترنادین و استامیزول)، داروهای ضد مالاریا (مانند کینین)، بتا بلوکرها، دپلتیازم، وراپامیل، ملین ها، دیورتیکها، کورتیکواستروئیدها، تتراکولزاکترین، آمفوتریسین وریدی

مسمومیت :

علائم گزارش شده در مسمومیت شامل برادی کاردی سینوسی، انسداد قلبی، حملات تاکی کاردی بطنی، ترسادی پوینت، اختلال گردش خون و آسیب کبدی می باشد. در صورت مسمومیت استفاده از آتروپین و گلوکوکوریک جهت رفع علائم موثر گزارش شده است.

موارد منع مصرف :

- حساسیت به آمیودارون، یدید، یا هر یک از اجزاء فرآورده
 - اینتا یا سابقه برادیکاردی سینوسی، انسداد سینوسی-دهلیزی، افت شدید فشار دهلیزی، نارسایی قلبی، میوپاتی قلبی، نود سینوسی، سندروم بورگادا، کلاپس عروقی، اختلالات غده تیروئید، نارسایی شدید تنفسی
 - نوزادان و کودکان کمتر از ۳ سال
 - بارداری و شیردهی
- مصرف آمیودارون در شرایط فوق منع مصرف مطلق دارد، مگر جهت احیاء قلبی-ریوی بیماری که دچار فیبریلاسیون دهلیزی شده و به شوک مقاوم است.

شرایط نگهداری دارو :

دارو را دور از نور و در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری و از یخ زدگی محافظت کنید.

بسته بندی :

شرکت داروسازی رها آمپول ۳ میلی لیتری آمیودارون را با نام تجاری آمیوهارت® در بسته های ۱۰ عددی به همراه برگه راهنما بسته بندی کرده و به بازار عرضه می نماید.